

účastnil se přidělový komisař a obvodová úřadovna, neboť tyto orgány nejsou podle své zákonné působnosti (vl. nař. č. 225/21) bez zvláštního příkazu stpú-u povolány k tomu, aby zastupovaly zájmy státu související s prováděním pozemkové reformy vůči úřadům provádějícím zákon o podpoře stav. ruchu.

Č. 9357.

Školství. — Advokáti: * Ustanoveními zák. č. 40/22 není dána ex lege nostrifikace doktorátů práv, nabytých ve studijním roce 1918/19 na některé universitě býv. mocnářství rak.-uher.

(Nález ze dne 8. září 1931 č. 12754.)

Prejudikatura: Boh. A 8605/30, 8299/29, 8247/29.

Věc: Dr. Julius H. v Košicích (adv. Dr. Emil Pollak z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (vrch. min. kom. Dr. Oldř. Opletal) o nostrifikaci doktorského diplomu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 1. října 1927 požádal st-l, komisař státních drah v Košicích, jsa k tomu vyzván na základě výn. min. žel. ze 16. září 1927, o nostrifikaci svého doktorského diplomu, nabytého na základě své promoce na doktora práv dne 31. července 1919 na universitě v Debrecíně (datum diplomu dne 20. července 1920). Nař. rozhodnutím povolilo min. škol. st-li nostrifikaci jeho doktorského diplomu, jehož dosáhl na právnické fakultě university v Debrecíně dne 20. července 1920, pod tou podmínkou, že se 1. předem s úspěchem podrobí doplňovací historickoprávní zkoušce státní z dějin práva na území čsl. republiky, načež mohou mu býti uznány tři základní zkoušky dříve vykonané za rovnocenné s historickoprávní zkouškou státní, 2. že s úspěchem vykoná a) přísnou zkoušku historickoprávní z dějin práva na území čsl. republiky a z dějin práva ve střední Evropě, b) přísnou zkoušku judičiální ze všech zkušebních oborů, c) přísnou zkoušku státovědeckou z práva ústavního a správního.

O stížnosti uvážil nss takto:

Především nutno konstatovati, že nss může podle předpisů svého zákona zkoumati toliko zákonitost nař. správního aktu, takže jakékoliv jiné ohledy musí zůstatí stranou. Dále zkoumá nss toliko naříkané rozhodnutí, v daném případě rozhodnutí min. škol. o nostrifikaci, a nemůže se tedy zabývati otázkou, zda st-l měl nebo neměl kvalifikaci pro službu železniční a zda s hlediska služebního nostrifikace potřebuje nebo ne. Předmětem zkoumání nss-u je tedy v daném případě jenom nostrifikace doktorského diplomu, o kterou st-l — lhostejno, z jakých důvodů — svým podáním z 1. října 1927 také zažádal.

St-l nabył hodnosti doktora práv po převratu na universitě debrecínské, tedy mimo území čsl. státu. Jde tudíž o doktorát cizozemský,

při čemž je lhostejno, zda se datum nabytí doktorátu klade do r. 1919 nebo 1920; proto není také podstatnou vadou, uvádí-li nař. rozhodnutí, že st-1 nabyl diplomu doktorského v r. 1920.

Z pojmu suverenity státu pak plyne, že stát může uznávati jen takové tituly akademické, které pod jeho autoritou byly vydány tuzemskými činiteli, resp. cizozemské tituly jen potud, pokud je sám uznal. Na udělení nostrifikace, t. j. na uznání cizozemského diplomu za rovnocenný s tuzemským není však — jak nss již častěji vyslovil — právního nároku (viz Boh. A 8605/30, 8247/29, podobně též 8299/29).

St-1 ovšem spatřuje normu, dávající mu nárok na nostrifikaci, resp. provádějící nostrifikaci v zák. č. 40/22, leč neprávem. Zákon č. 40/22 je pouhou novelou k advokátním řádům dosud platným, tedy v případě st-lově k uh. zák. čl. XXXIV/1874 ve znění pozdějších jeho dodatků, a neupravil také nikterak ani povšechným ani speciálním způsobem nostrifikaci doktorátů práv, dosažených nejpozději ve studijním roce 1918—1919 na některé universitě býv. mocnářství rak.-uher. Šlo zde pouze o určitý, zákonem vymezený okruh zaměstnání, k jehož nastoupení je v každém případě třeba vykonání předepsaného právního studia včetně všech zkoušek a, pokud není stanoveno výjimek, o nichž mluví odst. 3 § 1 zák. č. 40/22, též hodnosti doktora práv. Zákon ten pak pouze uznává, že za určitých podmínek mohou býti zapsáni do seznamu advokátů, resp. do seznamu kandidátů advokacie i takové osoby, které nemají tuzemského doktorátu práv. Ze zák. č. 40/22 nemůže tedy st-1 v daném sporu pro sebe nic dovozovati.

Zbývala by pak jedině otázka, zda snad na základě předpisů platných v době před vydáním zák. č. 40/22 mohl by st-1 míti nárok na nostrifikaci ze zákonného předpisu. To však st-1 netvrdí a proto nebylo možno při ustálené již judikatuře nss-u, že na nostrifikaci cizozemského diplomu doktorského není právního nároku (Boh. A 8605/30, 8247/29 a j.), spatřovati nezákonnost v tom, jestliže žal. úřad nostrifikaci doktorského diplomu st-lova povolil jen za splnění určitých podmínek. Neboť není-li právního nároku na nostrifikaci, není také nároku na stanovení určitých podmínek a žal. úřad nemohl se dotknouti subj. práv st-lových, když udělení nostrifikace vázal na podmínky, o nichž ani st-1 netvrdí, že by vybočovaly z obvyklého rámce věci.

Č. 9358.

Učitelstvo: * Při úpravě pensijních požitků podle zák. č. 287/24 učitelé občanské školy, pensionovanému před 1. zářím 1919, jemuž pense byla upravena podle zák. č. 99/21, jest pro určení pensijní základny, vyplývající z (fiktivních) aktivních požitků, platných dne 1. ledna 1925 (§ 1 zák. č. 287/24), položiti za základ postupové lhůty podle zák. č. 541/19.

(Nález ze dne 8. září 1931 č. 12.960.)